

Стойчо Цоневъ.

(1851—1893)

Стойчо Цоневъ се родилъ въ гр. Севлиево прѣзъ 1851 година. Баща му билъ дюлгеринъ и въ неза-видно материално състояние. Поради това Стойчо едва е можалъ да слѣдва въ килийно училище, въ което свършилъ съ изучване на „часослова“, а слѣдъ това напусналъ. Безъ всѣкакъвъ по-нататъкъ ржководитель въ живота, Стойчо се видѣлъ принуденъ да се грижи самъ за себе си. Прѣдъ него се изправила съ всичката своя неумолимостъ загадката на живота: изъ кой пжтъ да трѣгне, какъвъ занаятъ да залови, та да достигне до материално благосъстояние. Бѣднотията му е била извѣстна твърдѣ добръ отъ бащиния му домъ, поради това и намразилъ занаята на баща си — „дюлгерлъка“, който въздигалъ кжщи и всевъзможни постройки, но ни веднѣжъ не се усмихналъ за тѣхното сѣмейство, — дюлгерството нищо не изградило за баща му. Инстинктътъ на Стойчо му посочилъ часовникарството като занаятъ, който удовлетворява неговитѣ душевни потрѣби и който би задоволилъ и неговитѣ материални нужди. И трѣгналъ Стойчо да дири, да търси тоя занаятъ, който да даде желаното за душата и за живота изобщо, но, до като го открие, Стойчо прѣминалъ прѣзъ не особно привѣтливото „терзийство“, а по-послѣ и прѣзъ „кафеджийството“, до като най послѣ попада при единъ майсторъ часовникарь въ Търново. Петъ години цѣли работилъ Стойчо часовникарство при своя майсторъ,